

Česká školní inspekce

Ústecký inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Krupka, Karla Čapka 270 okres Teplice

Karla Čapka 270, 417 42 Krupka

Identifikátor školy: 600 084 795

Termín konání inspekce: 1. – 4. červen 2004

Čj.:	f4-1104/04-5022
Signatura:	kf5cx130

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ materiálně-technických podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 1. stupni základní školy ve skupině předmětů český jazyk, matematika, vlastivěda, prvouka, hudební výchova vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy ve speciálních třídách ve skupině předmětů český jazyk, matematika, řečová výchova, pracovní vyučování vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy v českém jazyce a společenskovedních předmětech (dějepis, občanská výchova) vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy ve skupině předmětů matematika, zeměpis a praktické činnosti - práce s počítačem vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy ve skupině předmětů fyzika, chemie, přírodopis vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy ve skupině předmětů hudební a tělesná výchova

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Krupka, Karla Čapka 270 okres Teplice je příspěvkovou organizací. Zřizovatelem školy je Město Krupka se sídlem na Mariánském náměstí 22. Dle Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, které vydal ŠÚ v Teplicích dne 22. května 1996 pod č.j. 101/96-01 s účinností od 22. května 1996, subjekt sdružuje základní školu, školní družinu a školní jídelnu. Kapacita školy podle tohoto rozhodnutí činila 560 žáků. Dle informačního výpisu ze sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, které vydal ŠÚ v Teplicích dne 1. září 1998 – bez uvedení č.j. s platností od 1. září 1998 (ředitelka nepředložila nové Rozhodnutí z 1. září 1998), byla kapacita školy zvýšena na 650 žáků. V době konání inspekce se ve 26 třídách vzdělávali 433 žáci, přičemž 14 běžných tříd (1. – 9. ročník) navštěvovali 292 žáci, v 7 speciálních třídách (3. – 9. ročník) pro žáky s mentálním postižením se vzdělávalo 80 žáků a v 5 specializovaných třídách (5. – 9. ročník) pro žáky se specifickými vývojovými poruchami učení a chování byl 61 žák. Výchovně-vzdělávací proces se uskutečňuje v běžných a specializovaných třídách dle vzdělávacího programu Základní škola č.j. 16 847/96-2 a ve speciálních třídách dle Vzdělávacího programu zvláštní školy č.j. 22 980/97-22. Ve škole pracuje občanské sdružení rodičů, Rada školy zde nevznikla.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Pedagogický sbor tvoří třicet sedm učitelů a dvě vychovatelky školní družiny. Z celkového počtu učitelů splňuje podmínky odborné a pedagogické způsobilosti pro daný typ školy patnáct pedagogů, jeden vyučující splňuje podmínku pedagogické způsobilosti a jednadvacet učitelů nemá požadovanou kvalifikaci. V současné době dva pedagogové studují na pedagogické fakultě učitelství pro základní školu. Obě vychovatelky školní družiny jsou kvalifikované. Věkový průměr pedagogického sboru je 43,4 let.

Ze všech vyučovacích hodin na 1. stupni je odučeno 35,1 % odborně a pedagogicky způsobile, na 2. stupni je odučeno kvalifikovaně 32 % všech hodin. Velmi nepříznivá situace je ve speciálních třídách. Žádný z pedagogů nemá požadované vzdělání v oblasti speciální pedagogiky. Ředitelka školy vytváří úvazky učitelů především (pokud je to možné) dle odborné a pedagogické způsobilosti, v případě nekvalifikovaných učitelů dle jejich zaměření a zájmu o přidělený předmět. Výchovná poradkyně neabsolvovala kvalifikační studium pro výchovné poradce.

Škola má vypracovaný Organizační řád a Systém řízení školy. Vedení školy tvoří ředitel, statutární zástupce (řídí práci 1. stupně a školní družiny, v případě nepřítomnosti ředitele přebírá všechna jeho práva a povinnosti) a další zástupce ředitele (řídí práci na 2. stupni). Subjekt je rozdělen na dvě oblasti: výchovně-vzdělávací a provozní. Systém řízení školy uvádí přehledně i kompetence jednotlivých profesních skupin zaměstnanců školy. V rámci organizačního systému využívá ředitelka školy poradní orgány, kterými jsou: porada vedení a pedagogická rada. Potřebné informace získávají zaměstnanci prostřednictvím pravidelných pracovních porad, na pedagogických radách a v metodických orgánech. Metodické orgány tvoří dvě metodická sdružení (pro 1. stupeň a speciální třídy) a předmětové komise na 2. stupni. Přehledné zápisy pedagogických rad vypovídají o tom, že je zde řešena a vyhodnocována oblast výchovně-vzdělávacího procesu. Důležité informace jsou uváděny na nástěnkách ve sborovně a v písemné podobě jsou zaměstnancům předávány do osobních přihrádek. Vedení školy vytváří také prostor pro individuální kontakt s pracovníky školy.

V letošním školním roce ve škole pracuje jeden začínající (nekvalifikovaný) učitel. Má uvádějíciho učitele z řad zkušených kolegů s dlouhodobě dobrými pedagogickými výsledky. Ostatním nekvalifikovaným pedagogům je poskytována metodická pomoc prostřednictvím metodických orgánů, hospitační a jiné kontrolní činnosti vedení školy. Učitelé mohou využívat i hospitací u zkušenějších pedagogů. V případě zjištěných nedostatků mají učitelé povinnost hospitovat u kolegů. Kontrolní činnost vedení školy probíhá systematicky podle měsíčních plánů, které sestavuje ředitelka na základě informací vedení školy tak, aby obsáhly všechny aspekty provozu školy a hlavně ihned reagovaly na zjištěné problémy a nedostatky. Kontrolní činnost je realizována prostřednictvím hospitací a následných rozborů hodin, kontrolou vedení povinné dokumentace, sešitů, kontrolními testy, sledováním klasifikace žáků, kontrolou úklidu, dodržování pracovní doby a průběhu práce nepedagogických pracovníků. Hospitační činnost je četná, vedení školy má stanoveny konkrétní cíle sledovaných hodin, v prvním pololetí byla pozornost věnována především četnosti a průběžnosti klasifikace žáků. Všechny kontroly jsou analyzovány a na základě poznatků jsou přijímána opatření ke zlepšení stavu sledovaných jevů.

Vedení školy umožňuje pedagogům účast ve vzdělávacích akcích, které bezprostředně souvisejí s výchovně-vzdělávací činností v základní škole. Z přehledu navštívených vzdělávacích akcí vyplývá, že se učitelé vzdělávají především v oblasti počítačové gramotnosti, méně v oblasti nových forem a metod práce a minimálně v oblasti speciální pedagogiky.

Hodnocení zaměstnanců probíhá v rámci pohospitačních rozhovorů, informace hodnotícího charakteru získávají pedagogové na pracovních poradách – v obecné podobě veřejně, konkrétně – osobně (většinou při zjištění nedostatků). Kvalitní dlouhodobou práci zaměstnanců ředitelka ohodnocuje formou odměn. Sebehodnocení pedagogů není ve škole zavedeno.

Personální podmínky vzdělávací a výchovné činnosti jsou celkově velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Školní komplex tří navzájem propojených budov (pavilonů) leží v relativně klidné sídlištní části města. Pro výchovně-vzdělávací účely jsou využívány kmenové učebny, odborné učebny (pro výuku administrativy, chemie, fyziky, zeměpisu, výtvarné výchovy a pracovního vyučování - praktických činností), dvě učebny výpočetní techniky, audiovizuální učebna a dvě tělocvičny. Škola disponuje školním pozemkem pro pracovní vyučování a praktické činnosti, jehož součástí je i fóliovník. Do školního areálu patří i venkovní hřiště, které je spravováno zřizovatelem, není oplocené a nemá vlastního správce, proto zde dochází ke znečišťování pozemku (injekční stříkačky) i k občasnému ničení školního majetku. Žáci mohou navštěvovat dvě školní knihovny. Školní knihovna pro 1. stupeň je žákům přístupná jednou týdně. Knižní fond je obnovován sporadicky, obsahuje hlavně sady pro mimoškolní četbu a jen málo titulů encyklopedické a naučné literatury.

Všechny učebny (vzhledem k současným počtům žáků poměrně prostorné) jsou zařízeny starším, ale udržovaným nábytkem, funkčními úložnými prostory, v oknech jsou namontovány žaluzie.

Vybavení kabinetu 1. stupně se v porovnání s poslední inspekcí částečně zlepšilo. K novějším pomůckám patří např. dvě sady demonstračních obrazů pro vlastivědu a prvouku, číselné osy pro matematiku, materiály pro skupinovou práci (přírodověda, prvouka), mapy. Některé z pomůcek, především tabelární a demonstrační obrazy, jsou umístěny přímo ve třídách. Učitelky postrádají materiály pro individuální a skupinovou práci žáků (často si vypomáhají kopírováním), Pravidla českého pravopisu a aspoň jednotlivé typy slovníků. Některé z pomůcek potřebám učitelů nedostačují (např. tabule násobků, novější vydání manipulačních atlasů). Didaktická technika je přístupná ve speciální učebně, využít lze i školní družinu, v učebně výpočetní techniky jsou instalovány výukové programy i pro 1. stupeň. Ve třídách jsou radiomagnetofony nebo CD přehrávače.

Žáci mají k dispozici učebnice, případně pracovní sešity, vyjma hudební výchovy pro 2. ročník a vlastivědných atlasů pro 4. a 5. ročník. Obnova fondu učebnic závisí na finančních prostředcích, takže se někde používají staré, opotřebené nebo poškozené učebnice (čítanky pro 3. ročník, vlastivědy pro 5. ročník, příruční zeměpisné mapy). Vyučující mají k dispozici i alternativní učebnice a pracovní sešity.

Hudební výchova se na 1. stupni vyučuje buď v kmenových učebnách, nebo v odborné učebně. V kmenových učebnách mohou učitelky použít klavír nebo klávesy, rytmické nástroje, k poslechu starší a většinou nekvalitní gramodesky.

Pro žáky se SPU soustředěných ve specializovaných třídách a pro integrované žáky mají učitelky různé procvičovací materiály (oficiální i vlastní) i další pomůcky, žáci specializovaných tříd mají navíc pomocné (nekvalitní) kopírované přehledy mluvnického učiva.

Ve speciálních třídách pro žáky s mentálním postižením je vytvořeno potřebné materiálně-technické zázemí, i když tyto třídy nemají vlastní kabinet. Učitelé využívají dle potřeby pomůcek všech kabinetů. Žáci jsou vybaveni učebnicemi a pracovními sešity, které vyhovují požadavkům Vzdělávacího programu zvláštní škola, pracují s třídícím a dalším, především nakopírovaným materiálem. Učitelé využívají ve výuce názorných, zejména obrazových přehledů a třídící materiál, který si převážně vyrábějí sami. Žáci pracují s trojrozměrnými manipulačními pomůckami. Pro řečovou výchovu chybí akustické pomůcky (bzučáky). Ve třídách je k dispozici moderní audiovizuální technika.

Pro chemii a přírodopis je k dispozici učebna, která je více vhodná pro výuku chemie. Také výzdoba a pomůcky umístěné v učebně směřují k problematice chemie. Učebna pro přírodopis nabízí stejné podmínky jako běžná třída. Pracovní stoly jsou opotřebené, ale učebna je celkově dobře udržována. Pomůcky pocházejí z dřívějších dodávek školám a řada z nich, např. žákovské soupravy pro pokusy v chemii, již dosluhuje. Přesto se plní laboratorní práce a celkově lze konstatovat, že materiálně-technické zázemí pro výuku chemie a přírodopisu je na velmi dobré úrovni a umožňuje plnit zvolený vzdělávací dokument. Také pro fyziku je ve škole učebna, ve které je ve starých pracovních stolech rozvod elektrické energie pro žákovské pokusy. Pracovní desky lavic a zásuvek jsou často nejen opotřebené, ale i úmyslně poškozené a „vyzdobené“ malůvkami nebo i rytinami. Částečné zatemnění žaluziemi je postačující pro provádění pokusů v optice. Žákovské soupravy pro pokusy jsou vyrobeny trvanlivěji a jsou v lepším stavu, nežli v chemii. Také ve fyzice materiálně-technické zázemí umožňuje plnit zvolený vzdělávací dokument. Výhodou jsou kabinety, které sousedí s učebnami a umožňují snadnou dostupnost pomůcek a tím také přípravu učitelů na vyučovací hodiny. Pro výuku matematiky škola vlastní trojrozměrné a tabelární pomůcky, žákovské stavebnice pro skupinovou práci, folie a meotar, který učitelé ve výuce nepoužívají.

Odborná učebna zeměpisu je vybavena aktuálními nástěnnými mapami, audiovizuální technikou s dostatkem videokazet. Počítačová učebna s deseti žákovskými a jedním učitelským počítačem je napojena na internet (z akce INDOŠ). Druhá, starší učebna se sedmi počítači není napojena na internet. Počítače jsou vybaveny výukovými programy pro jednotlivé předměty.

Průměrná vybavenost sbírkami učebních pomůcek pro výuku dějepisu, českého jazyka a občanské výchovy (slovníky staršího vydání, starší knižní fond) a tabelárních výukových pomůcek, které tvoří v některých třídách spíše dekoraci, protože je učitelé prakticky nevyužívají, umožňuje realizovat zvolený vzdělávací program.

Pro tělesnou výchovu škola používá dvě velké tělocvičny, nářaďovny s dostatečným vybavením nářadím, kabinet pro učitele. Vlastní venkovní sportovní areál nemá. Materiálně-technické podmínky pro tělesnou výchovu jsou velmi dobré.

Účelnost a efektivnost využívání materiálních zdrojů je průběžně sledována vedením školy v rámci hospitační a jiné kontrolní činnosti (např. kontrolou výpůjčních sešitů z kabinetů pomůcek, připraveností tříd apod.). Využívání pomůcek je také náplní jednání metodických orgánů. V rámci hospodářské činnosti škola pronajímá širší veřejnosti obě tělocvičny a jednu učebnu, kterou využívá soukromá autoškola. Pro plánování a následný nákup pomůcek vedení školy využívá podnětů metodických orgánů. Na základě jednání těchto orgánů předají předsedové metodických sdružení či předmětových komisí seznam požadovaných pomůcek ředitelce školy. Dle finančních prostředků jsou stanoveny priority.

Materiálně-technické podmínky vzdělávací a výchovné činnosti jsou celkově dobré.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Vzdělávací programy

Vzdělávání a výchova žáků je ve škole realizována v běžných a specializovaných třídách podle vzdělávacího programu Základní škola č.j. 16 847/96-2 včetně úprav a doplňků tohoto vzdělávacího programu vydaných MŠMT pod č.j. 25 018/98-22. Ve speciálních třídách je v plném rozsahu uplatňován Vzdělávací program zvláštní školy č.j. 22 980/97-22. Pro 11 integrovaných žáků se specifickými poruchami učení a chování na 1. a 2. stupni zpracovaly třídní učitelky ve spolupráci s PPP individuální vzdělávací programy (dále jen IVP) pro český, případně cizí jazyk. IVP splňují doporučené náležitosti dané směrnicí MŠMT k integraci dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do škol a školských zařízení č.j. 13 710/2001-24.

Časová dotace sledovaných předmětů a rozvrh vyučovacích hodin v letošním školním roce jsou v souladu s učebními plány výše uvedených vzdělávacích programů. Povinná dokumentace je vedena. Ze sledovaných předmětů, zápisů v třídních knihách, ve školních sešitech a v žákovských knížkách ČŠI konstatuje, že učební osnovy jsou plněny.

Výuka je v souladu s učebními dokumenty deklarovaných vzdělávacích programů.

Vedení školy provádí pravidelnou kontrolu naplňování učebních dokumentů formou hospitací, kontrolou vedení povinné dokumentace a porovnáním časových a tematických plánů s učebními osnovami a zápisy v třídních knihách. Případné zjištění nedostatků je řešeno neprodleně s konkrétním pedagogem.

Kontrola naplňování učebních osnov je účinná.

Stavba rozvrhu hodin respektuje ve všech ročnících psychohygienická hlediska vzdělávání žáků v běžných, speciálních i specializovaných třídách. Organizace výchovně-vzdělávacího procesu školy vychází z Řádu školy, který uvádí vnitřní režim školy, základní povinnosti žáků, práva žáků vyplývající z Úmluvy o právech dítěte a pravidla hodnocení a klasifikace. Některá ustanovení Řádu školy (školního řádu) jsou nevhodně formulována, v některých ustanoveních řád přejímá kompetence zákonných zástupců. Provozní řady odborných pracoven jsou vypracovány s ohledem na podmínky školy a zahrnují zejména bezpečnostní a hygienická pravidla. Informační systém směrem k zákonným zástupcům žáků (rodičům) je funkční. Rodiče jsou informováni o prospěchu a chování svých dětí průběžně prostřednictvím sdělení v žákovských knížkách, na třídních schůzkách a dle potřeby i individuálně – po předchozí domluvě s vyučujícími.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu je funkční.

Funkci výchovné poradkyně vykonává kvalifikovaná učitelka s dlouholetou pedagogickou praxí i praxí v oblasti výchovného poradenství, ale nespĺňuje požadavek absolvování kvalifikačního studia pro výchovné poradce. Má zpracovaný roční plán, který je především zaměřený na volbu povolání a práci s problémovými žáky. Integrované žáky eviduje. Nejčtenější problémy žáků (neomluvené hodiny, nevhodné chování vůči autoritě) řeší nejdříve s třídními učiteli a rodiči. Pokud přetrvávají, svolává výchovnou komisi, které se zúčastňují také zástupkyně ředitelky školy a ředitelka školy. Z jejich jednání jsou pořizovány písemné zápisy. Informovanost je dostatečně zajištěna přímo při vyučování nebo nástěnkami na chodbách, které jsou tematicky zaměřené na střední školství. Výchovná poradkyně má stanovené konzultační hodiny nejen pro žáky, ale i pro rodiče. Ti jsou s problematikou seznamováni také na třídních schůzkách a informováni o možnostech další spolupráce s pedagogicko – psychologickou poradnou (profesní poradenství) a úřadem práce. Minimální preventivní program je zpracován na školní rok, zahrnuje témata (rozvržená na všechny ročníky v době školního vyučování), která se zabývají prevencí. Obsahuje i zajímavé pravidelné týdenní akce pro žáky školy připravené pedagogem na dobu mimo vyučování. Jsou

zaměřeny podle odbornosti nebo zájmu (tanec, sportovní hra, hudební soutěž, sportovní soutěž ap.). Plnění minimálního preventivního programu je každoročně vyhodnocováno metodikem prevence sociálně patologických jevů. Kromě pedagogicko - psychologické poradny spolupracuje škola se sociálními kurátorkami, s hygienickou stanicí, s krizovým centrem, s občanským sdružením zabývajícím se prevencí v oblasti AIDS a drog (návštěva pracovišť, semináře, besedy).

Výchovné poradenství přispívá ke zlepšení výchovně-vzdělávacího procesu.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 1. stupni základní školy ve skupině předmětů český jazyk (Čj), matematika (M), vlastivěda (Vl), prvouka (Prv), hudební výchova (Hv)

Hospitace proběhly ve 12 hodinách u osmi vyučujících, z nichž čtyři jsou odborně i pedagogicky způsobilé. U jednotlivých nekvalifikovaných učitelů se projeví drobnější nedostatky v organizaci výuky a v metodickém vedení hodiny (v jedné hodině HV závažnější) a v jednom případě i v odbornosti výuky. Nekvalifikovaně se vyučuje i ve specializované třídě.

Dlouhodobé plánování výuky vychází z osnov a navazuje na používané učebnice. Bezprostřední příprava výuky byla ve všech sledovaných hodinách zřejmá zejména v náplni hodin, ve výběru pomůcek a přípravě tabule. Stanovené cíle nebyly vždy v souladu s aktuálním složením třídy, především s ohledem na individuální potřeby žáků.

Prostorové a materiální prostředí umožňuje plnění cílů výuky, estetická úroveň jednotlivých učeben je dobrá. Součástí výzdoby jsou pomůcky, převážně jsou to různé přehledy učiva českého jazyka, méně pro další předměty. Některé aktuální pomůcky ve třídách chyběly (např. tabule násobků pro matematiku, ve třetím ročníku pádové otázky pro Čj, apod.), nevyužity pro individuální, skupinovou nebo párovou výuku zůstávají starší kartotéky slov. Některé z pomůcek, hlavně různé přehledy učiva, jež si učitelky zhotovují samy, neslouží dobře svému účelu, buď jsou umístěny příliš vysoko, nebo nevyhovují velikostí písma. Žáci v hodinách pracovali u tabule, s učebnicí nebo pracovním sešitem, s různě kvalitními nakopírovanými materiály a kartičkami, ve vlastivědě s příruční a slepou mapou, pro větší názornost učitelky používaly obrazový materiál. V hodinách Hv byla k poslechu využita audiotechnika, v jednom případě snížil estetický účinek nekvalitní přístroj i použitá nahrávka.

Ve výuce, a to i ve specializované třídě, jednoznačně převažoval frontální způsob výuky se stejnými úkoly pro celou třídu, kdy učitelky stanovily tempo i úlohy, a s jednosměrně vedenou komunikací učitel – žák, žák – učitel. Jen výjimečně se objevily aktivizující metody, párová nebo skupinová práce a u žáků se tak v potřebné míře nerozvíjely klíčové dovednosti jako je schopnost kooperovat, organizovat, vzájemně komunikovat. Samostatná práce a individuální učení se uplatnily při opakování a procvičování učiva, zde si především kvalifikované učitelky našly čas na individuální pomoc slabším žákům, ale obojí chybělo při osvojování nových vědomostí a dovedností v Prv nebo Vl. Žáci tak většinou nezískávali nové vědomosti vlastními úsilím, nemuseli řešit problémy, nepracovali s dalšími informačními zdroji. V závěru většiny hodin nezbyl čas na shrnutí, učitelkám chyběla zpětná vazba, jak žáci nové učivo zvládli. Tempo práce bylo většinou přiměřené věku žáků, pro odlehčení a odpočinek zařazovaly učitelky protažení, zpěv, soutěž. Nestejně dbají učitelky na dodržování psychohygieny psaní. V písemných projevech v českém jazyce jsou žáci už od třetího ročníku vedeni k práci s vlastní chybou. Malá pozornost je ve Vl při kontrole sešitů věnována obsahu zápisů a jejich gramatické stránce.

Ve většině hodin učitelky využívaly vstupní motivaci, zájem žáků se snažily získat navozením příznivé atmosféry, v průběhu hodin poskytováním zpětné vazby (nebylo

pravidlem), někde mohli žáci sdělit vlastní zkušenosti či zážitky. Málokdy bylo pamatováno na možnost aplikace poznatků v praktickém životě.

Žáci dodržovali dohodnutá pravidla chování, spolupracovali s učitelkami, příčinou drobné nekázně ve dvou hodinách byly spíše nedostatky v organizaci. Příležitost k souvislému projevu dostali žáci ve čtení, částečně v prvouce a při ústním zkoušení ve vlastivědě. Celkově však není rozvíjení komunikačních dovedností žáků věnován potřebný prostor, učitelky kladou žákům uzavřené otázky, spokojují se s jednoslovnými odpověďmi žáků. Přístup učitelek k žákům byl vstřícný, poněkud nevhodně působilo používání hovorových, nespisovných a slangových výrazů dvou vyučujících.

Při práci v hodinách se využívá pochvaly, vědomosti žáků jsou průběžně ověřovány a klasifikovány, v žákovských knížkách mají žáci z uvedených předmětů dostatek známek. Podceňované jsou závěry hodin, málokdy si učitelky vyčlenily čas pro adresné zhodnocení práce žáků (v polovině hodin zcela chybělo), nevyužívá se vzájemné hodnocení nebo sebehodnocení žáků.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve sledovaných předmětech na 1. stupni hodnotí ČŠI celkově jako dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve speciálních tříd ve skupině předmětů český jazyk, matematika, řečová výchova a pracovní vyučování

V průběhu inspekce byly navštíveny všechny speciální třídy kromě šestého ročníku. Ve čtrnácti vyučovacích hodinách byl sledován průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce, matematice, řečové výchově a pracovním vyučování. Stanovené výukové cíle jsou vzhledem ke složení třídních kolektivů přiměřené, učivo je v potřebné míře konkretizováno a nově probíraná látka navazuje na předcházející témata. Učební osnovy jsou plněny.

Výchovně-vzdělávací proces ve sledovaných předmětech zajišťovalo sedm nekvalifikovaných učitelů. U vyučujících se projevovaly metodické nedostatky v oblasti stavby hodiny a uplatňování pestrosti forem a metod výuky. Uvedená zjištění byla markantní především v hodinách stěžejního předmětu dle Vzdělávacího programu zvláštní školy - pracovního vyučování.

Výuka byla vedena v prostorných a esteticky upravených kmenových učebnách a v materiálně dobře zajištěné univerzální dílně. Všechny kmenové učebny jsou vybaveny vzhledem k výšce žáků vhodným žákovským nábytkem, jehož uspořádání (řady stolů za sebou) vyhovuje frontálně vedené výuce. Zejména v nižších ročnících je estetičnost tříd na vysoké úrovni. Učebny jsou vybaveny značným množstvím tabelárních přehledů učiva (ve výuce nejsou v potřebné míře uplatňovány) i moderní audiovizuální technikou (CD přehrávače, radiomagnetofony). Žáci efektivně pracují s učebnicemi, pracovními sešity a dalšími, zejména nakopírovanými materiály. Pro názornost výuky využívají pedagogové obrazový materiál, trojrozměrné pomůcky a třídící materiál (různé manipulační kartičky), který si vyrábějí sami.

Ve sledovaných hodinách výrazně převažovala frontálně vedená výuka bez diferenciací úkolů dle schopností žáků a využívání speciálně-pedagogických metod práce. Pouze ve dvou hodinách našla uplatnění práce ve skupinách. Většina nových výukových informací byla žákům sdělována již v „hotové“ podobě. Žáci nedostali příležitost hledat informace v jiných zdrojích nebo se do výuky jinak aktivněji zapojit. Většinou dobře plnili zadané konkrétní úkoly vyučujících. V rámci samostatných písemných úkolů vyučující žákům poskytovali individuální pomoc, v některých hodinách měli učitelé pro bystřejší žáky připraveny další úkoly. Žáci pracovali individuálním tempem. Většina sledovaných hodin měla ustálenou podobu, jež spočívala ve střídání práce u tabule, ve školním sešitě a s učebnicí. Sledované

hodiny pracovního vyučování byly vedeny pouze teoreticky, žáci neměli příležitost získané poznatky aplikovat v praktických činnostech.

Velmi hezká úvodní motivace se uplatňovala v hodinách pracovního vyučování, kdy vstupní rozhovor směřoval k využitelnosti nového učiva. V ostatních hodinách chyběla vnější motivace, po seznámení s organizací hodiny téměř vždy následovalo opakování učiva. V průběhu výuky byli žáci motivováni pochvalou za výukové pokroky či aktivitu.

Dominantní postavení v rámci komunikace patří učitelům. Kromě hodin řečové výchovy, kde se věnovala rozvoji komunikativních dovedností patřičná pozornost, pokládali v ostatních hodinách učitelé žákům uzavřené otázky, které nevedly k požadovanému mluvnímu projevu žáků, a často se spokojili s jednoslovnou odpovědí. Ve všech navštívených třídách vládlo vzájemně vstřícné klima, žáci jsou vhodnou formou vedeni k ohleduplnosti a toleranci.

V průběhu hodin jsou žáci za aktivitu, snahu a dílčí výsledky hodnoceni vyučujícími pochvalou nebo jedničkou. Kontrolou žákovských knížek a školních sešitů bylo zjištěno, že jsou žáci ve všech předmětech klasifikováni sumativně známkou. Nedostatkem sledovaných hodin byly jejich závěry. Téměř všechny hodiny končily se zvoněním, chybělo v nich celkové shrnutí, hodnocení žáků i sebehodnocení.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve speciálních třídách jsou dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy v českém jazyce a společenských vědách (dějepis, občanská výchova)

V průběhu inspekce bylo hospitováno v běžných třídách i ve třídách specializovaných. Při plánování výuky vycházejí učitelé z časových a tematických plánů. Na začátku roku v rámci svých předmětových komisí sestaví plán, který se pak všichni snaží dodržovat. Problematické je plánování učiva literární výchovy (dále LV) v 7., 8. a 9. ročníku, kdy jednotlivá témata jsou řazena chronologicky podle dějin české literatury. Literárněvědné poznatky tak často ve výuce převažují v rozporu s původním záměrem autorů osnov vzdělávacího programu Základní škola, tj. naučit žáky především pozorně vnímat literární text, rozumět jeho významům a smyslu apod. Způsob plánování se promítá nejen do samotné výuky, ale i do hodnocení žáků (nevhodná témata z LV stanovená pro opravné zkoušky). Bezprostřední příprava učitelů na výuku ve specializovaných třídách byla sice svědomitá, ve srovnání s běžnými třídami však nebyl v těchto třídách patrný rozdíl ve volbě metod a ve zvýšené péči o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Nekvalifikovanost učitelů neměla zásadní vliv na kvalitu výuky, projevovala se jen v drobných metodických nedostatcích v českém jazyce. Všichni vyučující mají delší pedagogickou praxi (až na jednu učitelku občanské výchovy) a ve výuce využívají vědomostí získané v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. Výuka byla vedena věcně a odborně správně.

Kmenové učebny jsou vzhledem k počtu žáků prostorné a po estetické stránce pěkně upravené. Pozornost si zaslouží výzdoba tříd i chodeb, na níž se svými pracemi podílejí i žáci. Vyučující sledovaných předmětů mají k dispozici dostatek audiovizuálních i tabelárních pomůcek, v hodinách však byly užity jen málokdy.

Ve sledovaných hodinách převažovala frontálně vedená výuka, v menší míře se uplatňovala i práce ve dvojicích či skupinách žáků efektivně rozvíjející jejich samostatnost a tvořivost. Frontálně vedené činnosti byly zaměřeny převážně na opakování učiva nebo výklad nové látky. V některých třídách bylo členění výuky nevhodné (např. ve specializované třídě trvalo cvičení na jeden pravopisný jev celkem 35 minut). Organizace většiny hodin byla velmi dobře zvládnuta, zásady psychohygieny až na zmíněné výjimky byly respektovány. Sešity a pracovní sešity jsou učitelkami pravidelně kontrolovány, slohové práce jsou většinou pečlivě opravovány. Někteří učitelé rozvíjejí v nepovinných předmětech produkční schopnosti a dovednosti žáků (seminář tvůrčího psaní).

Ve všech navštívených hodinách českého jazyka, občanské výchovy i dějepisu byli žáci přiměřeně motivováni, a to na začátku i v průběhu výuky.

Výuka ve většině předmětů se vyznačovala příznivou pracovní atmosférou, již vytvářeli především učitelé svým pozitivním přístupem k pedagogické práci.

Vzájemné hodnocení a sebehodnocení žáků bylo v průběhu sledované výuky využito jen v minimální míře.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou v českém jazyce hodnoceny jako dobré, v bloku společenskovědních předmětů (dějepis a občanská výchova) jako velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy v předmětech matematika, zeměpis a praktické činnosti - práce s počítačem

Celkem bylo u 7 vyučujících, z nichž 1 zastupovala za dlouhodobě nepřítomnou kolegyni, hospitováno 13 vyučovacích hodin matematiky, zeměpisu a práce s počítačem. Z tohoto počtu byly 4 hodiny ve specializovaných třídách pro žáky se specifickými poruchami učení. Ve všech hodinách měli vyučující vhodně stanovené vyučovací cíle, které byly splněny a probírané učivo navazovalo na předcházející témata.

Požadavek vysokoškolského vzdělání nesplnili 3 vyučující, 2 učitelky měly vzdělání pro jiný stupeň školy, jedna je plně kvalifikovaná, ale s jinou aprobací a pouze jedna vyučující byla odborně i pedagogicky způsobilá. Nikdo z nich neabsolvoval studium speciální pedagogiky. Nesplnění kvalifikace nebo odlišná aprobace pedagogů neměly zásadní negativní vliv na odbornost výuky, ale bylo patrné v didaktice vyučování.

Matematika byla vyučována v kmenových učebnách, zeměpis a práce s počítačem v odborných učebnách. Všude bylo příjemné pracovní prostředí. Při výuce byly učitelkami hodně využívány vlastní zaměstnávací materiály (karty s pojmy - přiřazování, přesmyčky, doplňování textu, zeměpisné křížovky ap.), dále demonstrační modely těles, žákovské stavebnice pro sestavování těles, nástěnné mapy, atlasy (žáci je mají i pro domácí přípravu) a učebnice. Někteří pedagogové upřednostňovali diktování matematických příkladů, což bylo - vzhledem ke složení tříd - málo vhodné. Didaktická technika použita nebyla.

Psychohygienu byla opomíjena v hodinách vedených stereotypně s dominantním postavením učitele a převažující frontální prací. V nich byla viditelná únava žáků, ale relaxace přesto zařazena nebyla. V hodinách, kde se měnily metody práce a často se střídala individuální práce se skupinovou či párovou a frontální, byla psychohygienu dodržována. Efektivní bylo uplatňování činnostního učení, vyhledávání informací v textu učebnice s vysvětlováním pojmů. Viditelný byl individuální přístup k žákovi podle jeho aktuální úspěšnosti (rozlišení práce podle množství i podle náročnosti), ale nebyl uplatňován ve všech hodinách. Tempo bylo přiměřené schopnostem žáků.

Motivace byla mnohdy zúžena na úvodní seznámení s programem hodiny, ale jindy byla rozvíjena v jejím průběhu soutěží, pochvalou nebo aktualizací učiva – školní výlet, jízdní řád.

Žáci většinou akceptovali stanovená pravidla komunikace mezi učitelem a žákem i mezi žáky navzájem, ale jen za značného úsilí pedagogů. I když v matematice byli žáci vedeni k odbornému vyjadřování celou větou a na souvislé vyjádření v zeměpisu se mohli předem připravit, omezovali se převážně na jednoslovné odpovědi. Objevilo se vyjadřování vlastního názoru a diskuze nad problémem.

Jedenkrát byli žáci vedeni k vzájemnému hodnocení. Po individuálním zkoušení pedagog vždy provedl zhodnocení a jeho odůvodnění. Rodiče mají dostatečné informace o prospěchu, neboť v žákovských knížkách je vysoký počet známek ve všech předmětech. Samozřejmostí

bylo i průběžné hodnocení během vyučování a jenom výjimečně bylo opomenuto závěrečné zhodnocení výkonu.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětech matematika, zeměpis a praktické činnosti - práce s počítačem jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy v předmětech chemie, přírodopis a fyzika

Hodinové dotace předmětů neodporují učebnímu plánu vzdělávacího dokumentu. Méně vhodné jsou však týdenní jednododinové dotace fyziky ve dvou po sobě jdoucích ročnících, konkrétně v 6. a 7. ročníku. Vyučovací hodiny fyziky těchto ročníků působí uspěchaně, žáci se s učivem seznamují pouze povrchně a nemohou získat správný vztah k fyzice, která je v 6. ročníku novým předmětem. Navíc bylo do 6. ročníku přerazeno učivo akustiky, aniž by bylo řešeno to, že se jím nezabývají učebnice, které mají žáci k dispozici. Počet laboratorních prací v sedmém ročníku odpovídá dvouhodinové dotaci a je na úkor jiného učiva nebo vhodnějších metod práce se žáky. Ve sledovaných předmětech se plní laboratorní práce a úlohy. Pozitivní je, že se také hodnotí a známky se dají vysledovat v žákovských knížkách. Na všechny vyučovací hodiny byly učitelky připravené. Pečlivá a promyšlená příprava byla zřejmá v hodinách chemie a přírodopisu. Přípravě vyučujících napomáhají časově-tematické plány vyžadované vedením školy.

Sledované předměty jsou svěřeny pěti vyučujícím, z nichž tři nesplňují kvalifikaci pro 2. stupeň ZŠ. V hodinách samotných se však absence kvalifikace projevila pouze ve fyzice, kde i přes přípravu vyučující na hodinu docházelo k pedagogickým i odborným chybám.

Členění vyučovacích hodin bylo většinou účelné, od zopakování přes procvičení k nové látce. Opakování bylo většinou společné. Někdy je v úvodu zařazen krátký opakovací test. Hodiny chemie a přírodopisu měly činnostní charakter, při kterém se žáci zapojovali do průběhu hodiny, spolupracovali s učitelem a měli podíl na vyvozování závěrů o probíraném učivu. Uplatňovány byly mezipředmětové vztahy a vlastní praktické zkušenosti žáků. Poznámky do sešitů jsou za pomoci učitelek tvořeny na tabuli a žáky zapisovány do sešitů nebo mají žáci k dispozici připravené protokoly na zpracování laboratorních úloh. V takových hodinách žáci respektovali dohodnutá pravidla komunikace a spolupracovali s učitelkami. Žáci a vyučující byli ve vyučování partnery. Žáci mají důvěru k učiteli a to se odráží také v komunikaci učitel – žák. Nejčastějším motivačním prvkem jsou pochvaly za výkon nebo známky. V žákovských knížkách se objevuje také řada kázeňských opatření, která navazují na prohřešky uvedené v kázeňských sešitech. Hodnocení žáků je většinou také známkou a pokud byli žáci v průběhu hodiny hodnoceni, pak známka odpovídala výkonům žáka. Téměř vždy se podařilo splnit stanovený cíl a hodiny nebyly časově přetahovány do přestávek. Na cílené závěry, které by hodnotily nebo vedly žáky k sebehodnocení za práci v hodině, čas nezbyl.

V méně zdařilých dvou vyučovacích hodinách byla většina práce ve vyučovací hodině na učitelce. Objevily se kázeňské problémy, pravidla komunikace prakticky neexistovala. Ke slovu se dostal hlasitější žák nebo vyučující. Pro řadu žáků byla vyučovací hodina pouze čekáním na zvonění. Motivační prvky zaznamenány nebyly. Poznámky z učiva se pouze diktovaly a to i ve specializované třídě. Mnohé úkony patřící do hodiny samotné, např. práce s cvičnou učebnicí, která patří nedílně k učebnici sloužící pro výklad, byly žákům ukládány za domácí přípravu. Přitom jsou zde uvedeny činnosti a experimenty, kterými mají žáci docházet k závěrům a k pochopení nového nebo opakovaného učiva.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v chemii a přírodopisu jsou hodnoceny Českou školní inspekcí jako velmi dobré a ve fyzice jako vyhovující.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 2. stupni základní školy v hudební a tělesné výchově

Hudební výchovu vyučuje učitelka, která je absolventkou konzervatoře (sólový zpěv). K výuce je dostatečně disponovaná, ovládá hru na klavír a zajímá se o didaktiku hudební výchovy. Tělesná výchova je svěřena čtyřem vyučujícím, z nichž tři nemají požadované vzdělání pro práci učitele na 2. stupni základní školy. Přesto zkušenost a zájem těchto učitelů, kvalifikovaná předsedkyně předmětové komise tělesné výchovy, vhodné časově-tematické plány a reflexe z účasti na množství tělovýchovných soutěží tento nedostatek eliminují. Časová dotace obou předmětů je v souladu s učebním plánem.

Pro výuku hudební výchovy slouží odborná pracovna, kde je dostatek prostoru pro jednotlivé hudební činnosti. Dvě prostorné školní tělocvičny dovolují spojování paralelních tříd a zařazování tělesné výchovy dvakrát v týdnu po jedné hodině. Vybavení kabinetu a nářadoven je velmi dobré a umožňuje plnit osnovy. Tělocvičny a přilehlé prostory byly upravené a čisté.

Aktuality z kultury zařazené v úvodu každé hodiny hudební výchovy působily pozitivně a vhodně motivovaly žáky k další práci. Negativem při pěveckých, instrumentálních i poslechových činnostech byla nevhodná volba vyučovacích metod a způsobů řízení výuky (absence hlasové výchovy, náhodný výběr písní, minimum názorných pomůcek, nízká úroveň zápisů v sešitech apod.). Zhlédnuté hodiny tělesné výchovy byly velmi dobře organizované. Vyučovací čas byl efektivně využit a učitelé volili vhodné vyučovací metody. Žáci cvičili individuálně, v družstvech a na stanovištích. Do výuky jsou zařazovány i moderní hry jako florbal, ringo apod.

Žáci byli v hodinách aktivní a soutěživí. Motivačně na ně působila příprava na blížící se Sportovní hry města Krupky. Náročnost kladená na žáky byla úměrná věku i jejich možnostem. Nežádoucí prvky v chování žáků zaznamenány nebyly.

V klasifikaci je zřejmá snaha respektovat individuální dispozice žáků a to jak v hudební, tak i tělesné výchově.

V hudební výchově byli žáci vedeni k rozvíjení komunikativních dovedností, učitelka se nevyhýbala ani diskusi na dané téma. V rámci tělesné výchovy probíhala mezi žáky přirozená komunikace.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou v hudební výchově hodnoceny jako dobré, v tělesné výchově pak jako velmi dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Škola zjišťuje výsledky vzdělávání vlastními evaluačními nástroji (testy, prověrky většího rozsahu). Na prvním stupni jsou žákům IV. a V. ročníku povinně zadávány písemné prověrky (v pololetí a na konci školního roku) z českého jazyka a matematiky a žáci II. až IV. ročníku píšou během školního roku šest kontrolních diktátů. Na druhém stupni píšou žáci všech ročníků prověrky z matematiky (4x ročně), českého jazyka, včetně slohu (4x ročně) a cizího jazyka (2x ročně). Na sestavování kontrolních prací se podílejí vyučující daných předmětů. Ti práce také zpracovávají po stránce statistické, ale chybí analýza chyb a přijatá opatření k jejich nápravě. Vyučující daných předmětů archivují práce po dobu 2 – 3 let.

Na základě zjištění, uvedených v jednotlivých sledovaných blocích předmětů jsou průběh a výsledky vzdělávání a výchovy celkově dobré.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

1. Údaje uvedené ve zřizovací listině školy jsou v souladu s údaji uvedenými v Informačním výpisu ze sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení (bez č.j.) ze dne vystavení i nabytí účinnosti 1. 9. 1998. V době konání inspekce Rozhodnutí o zařazení školy do sítě škol s datem 1. 9. 1998 ředitelka nepředložila.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina školy vydaná Městem Krupka dne 21. června 1994
2. Zřizovací listina – změna, vydaná Městem Krupka dne 14. října 2002 s účinností od 1. října 2002
3. Rozhodnutí o zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení ze dne 22. 5. 1996, vydané ŠÚ Teplice pod č.j. 101/96-01 s účinností od 22. 5. 1996
4. Informační výpis ze sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení (změna v zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení) vydaný ŠÚ Teplice dne 1. 9. 1998 s účinností od 1. 9. 1998 – bez uvedení č. j.
5. Rozvrh vyučovacích hodin dle tříd a vyučujících uplatňovaný ve školním roce 2003/2004
6. Vzdělávací programy uplatňované ve školním roce 2003/2004 – Vzdělávací program zvláštní školy č.j 22 980/97-22, vzdělávací program Základní škola č. j. 16 847/96-2
7. Třídní knihy uplatňované ve školním roce 2003/2004 ve všech speciálních třídách, ve všech třídách prvního stupně, na druhém stupni ve třídách VI. A, VI. B, VI. C, VII. A, VII. B, VII. D, VIII. A, VIII. B, VIII. D, IX. A, IX. B
8. Třídní výkazy všech speciálních tříd a všech tříd prvního stupně základní školy
9. Katalogové listy všech žáků speciálních tříd a všech žáků tříd prvního stupně základní školy
10. Protokoly o komisionálních zkouškách konaných ve školním roce 2002/2003
11. Vybrané žákovské knížky, notýsky, záznamníky a písemné práce v navštívených třídách
12. Záписы pedagogických rad konaných ve školním roce 2002/2003 a 2003/2004
13. Záписы metodických orgánů školy ve školním roce 2003/2004
14. Organizační řád školy platný od 26. 8. 1994
15. Systém řízení školy - platnost dokumentu od 1. 9. 2003
16. Kontrolní činnost vedení školy ve školním roce 2003/2004
17. Individuální vzdělávací programy integrovaných žáků platné pro školní rok 2003/2004
18. Roční rámcový plán výchovného poradenství – školní rok 2003/2004
19. Přehled vzdělávacích akcí v rámci DVVP ve školním roce 2003/2004
20. Řád školy – platnost dokumentu od 1. 9. 2001
21. Provozní řády odborných učeben: výpočetní technika, technika administrativy, cvičná kuchyňka, zeměpis, audio-video, fyzika, hudební výchova, chemie, tělocvična – žádný z dokumentů neuvádí datum vydání ani dobu platnosti
22. Personální dokumentace pedagogických pracovníků vyučujících ve škole ve školním roce 2003/2004
23. Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2002/2003
24. Úvazky pedagogů ve školním roce 2003/2004
25. Minimální preventivní program – školní rok 2003/2004

ZÁVĚR

Organizační struktura a celkové řízení školy umožňuje realizovat v plném rozsahu zvolené vzdělávací programy, i když výchovně-vzdělávací proces zajišťuje 56,7 % odborně a pedagogicky nezpůsobilých učitelů. Škola nemá dostatečné personální zajištění pro výuku žáků ve speciálních a specializovaných třídách. Nekvalifikovanost některých učitelů se projevovala především v oblasti metodické a didaktické.

Výukové prostory odpovídají požadavkům psychohygieny. Materiálně-technické zázemí školy je dobré. Škola je vybavena převážně staršími, stále využitelnými pomůckami, dle finančních možností jsou obnovovány kabinetní sbírky. Učitelé řeší absenci třídicích a dalších pomůcek vlastní tvorbou a využíváním kopírovacího přístroje. Velmi dobře jsou pomůckami vybaveny speciální třídy.

Většina sledovaných hodin byla vedena frontálně, s dominantním postavením učitele. V hodinách se jen sporadicky objevovaly aktivizující metody práce. Vzhledem k tomu, že škola nemá dostatečný fond knižních publikací (slovníky, encyklopedie apod.), není dána žákům ani potřebná příležitost používat, orientovat se a vyhledávat v různých informačních zdrojích a „objevovat“ tak nové poznatky.

Poslední inspekce se ve škole konala v roce 1999. Od té doby se výrazně zlepšilo zejména technické zázemí školy, protože se uskutečnila např. rekonstrukce podlah v tělocvičnách, generální oprava sociálního zařízení, úpravy školního pozemku a byla vybudována počítačová učebna v rámci projektu INDOŠ. Od poslední inspekce došlo ke zlepšení v dodržování psychohygieny vyučování. V českém jazyce na 1. stupni se zlepšil přístup vyučujících k práci žáků s vlastní chybou v písemných projevech. Nedošlo k zásadnějším změnám ve způsobu výuky (příčinou je poměrně značná nekvalifikovanost a sporadické vzdělávání v oblasti zavádění jiných, méně tradičních forem práce). Demografický vývoj obyvatelstva ovlivňuje počty žáků ve škole, snížil se počet žáků běžných tříd ze 400 na 292 žáků, naopak počet žáků ve speciálních třídách se zvýšil z 28 na 80 žáků a ve specializovaných třídách ze 48 na 61 žáků.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Erika Bednárová	v.r.
Členové týmu	Marta Dolinská	v.r.
	Mgr. Alena Dlouhá	v.r.
	PhDr. Zdeněk Frélich	v.r.
	Mgr. Petr Salač	v.r.
	Romana Adámková	
	Marie Visingerová	

Marie Čapková

V Mostě dne 21. června 2004

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 30. 6. 2004

Razítko

Ředitelka školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení

Podpis

Mgr. Lenka Pírková

v.r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Dělnická 21, 434 80 Most-Velebudice. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrý
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Krajský úřad: OŠMT, Velká Hradební 48, 400 02 Ústí nad Labem	2004-07-19	f4-1145/04-5022
Zřizovatel: Město Krupka, Mariánské náměstí 22, 417 42 Krupka	2004-07-19	f4-1146/04-5022

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
--	-----	Připomínky nebyly podány.